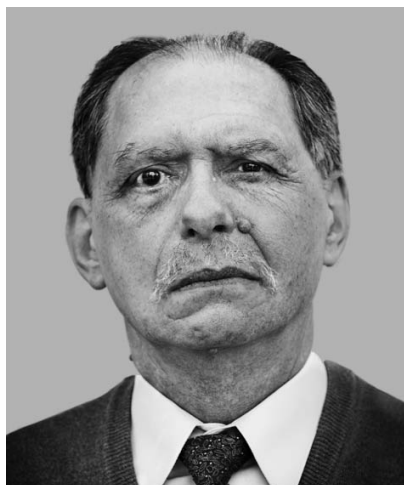

ІВАНІЧЕНКО Юрій Якович (03. 07. 1948, Луцьк) — прозаїк, публіцист. Державна премія АР Крим (1997). Закін. факультет електрон. техніки Севастоп. приладобуд. інституту (1971), сценарно-кінознав. факультет ВДІКу (Москва, 1981; майстерня Є. Смирнов). Працював на виробництві; 1978–83 — гол.

інж. «Кримоблкінопрокату»; 1983–89 — на культурно-просвітн. роботі; 1989–93 — голова твор. ВО «Варіант»; 1993–2000 — директор видавництва «Дар»; 2000–07 — Всеукр. держ. багатoproфiл. видавництва «Таврія» (усі — Сімферополь). Пише укр. та рос. мовами. Дебютував оповіданням «Гончаки та сторожові» (К., 1984). У творчості проявляє поглиблений інтерес до прихов. сторін подій та взаємин, прагнення віднаходити сутність явищ, багатомірності буття, інколи на межі містики. Автор кн. публіцистики «Похвала розуму» (К., 1992), низки істор.-докум. публіцист. досліджень. Заст. голови СП Криму (від 1996). Член Спілки рос., укр. та білорус. письменників Криму (від 1992).

Основні твори

Струм та мережі: Повість. К., 1988; Пик августа: Приключ. и науч.-фантаст. повести. Сф., 1991; В земле родной: Повесть. Сф., 1994; Круг крови: Роман. К., 1996; Жернова фортуны: Приключ. повести. Москва, 2002; Призванный: Повесть. Сф., 2008; Везунок: Воен. приключения. Москва, 2010.

[З. В. Шемет](#)

Бібліографічний опис:

Іваниченко Юрій Якович / З. В. Шемет // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-14207>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).